

GALAČANIMA

1

2

3

4

5

6

POGLAVLJE 1

Pavao, apostol - ne od ljudi ni po kojem čovjeku, nego po Isusu Kristu i Bogu Ocu koji ga uskrisi od mrtvih -

² i sva braća koja su sa mnom: Crkvama u Galaciji.

³ Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista,

⁴ koji sam sebe dade za grijehе naše da nas istrgne iz sadašnjega svijeta opakoga kao što je volja Boga i Oca našega,

⁵ komu slava u vijeke vjekova! Amen.

⁶ Čudim se da od Onoga koji vas pozva na milost Kristovu tako brzo prelazite na neko drugo evanđelje,

⁷ koje uostalom i ne postoji. Postoje samo neki koji vas zbunjuju i hoće prevratiti evanđelje Kristovo.

⁸ Ali kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba navješćivao neko evanđelje mimo onoga koje vam mi navijestismo, neka je proklet!

⁹ Što smo već rekli, to sad i ponavljam: navješćuje li vam tko neko evanđelje mimo onoga koje primiste, neka je proklet.

¹⁰ Doista, nastojim li ovo pridobiti ljude ili Boga? Ili idem li za tim da ljudima ugodim? Kad bih sveudilj nastojao ljudima ugađati, ne bih bio Kristov sluga.

¹¹ Obznanjujem vam, braćo: evanđelje koje sam navješćivao nije od ljudi,

¹² niti ga ja od kojeg čovjeka primih ili naučih, nego objavom Isusa Krista.

¹³ Ta čuli ste za moje negdašnje ponašanje u židovstvu: preko svake sam mjere progonio i pustošio Crkvu Božju

¹⁴ te sam u židovstvu, prerevno odan otačkim predajama, nadmašio mnoge vršnjake u svojem narodu.

¹⁵ Ali kad se Onomu koji me odvoji već od majčine utrobe i pozva milošću svojom, svidjelo

¹⁶ otkriti mi Sina svoga da ga navješćujem među poganima, odmah, ne posavjetovah se s tijelom i krvlju

¹⁷ i ne uziđoh u Jeruzalem k onima koji bijahu apostoli prije mene, nego odoh u Arabiju pa se opet vratih u Damask.

¹⁸ Onda nakon tri godine uziđoh u Jeruzalem potražiti Kefu i ostadoh kod njega petnaest dana.

¹⁹ Od apostola ne vidjeh nikoga drugog osim Jakova, brata Gospodinova.

²⁰ Što vam pišem, Bog mi je svjedok, ne lažem.

²¹ Zatim dođoh u krajeve sirijske i cilicijske.

²² Osobno pak bijah nepoznat Kristovim crkvama u Judeji.

²³ One su samo čule: "Negdašnji naš progonitelj sada navješćuje vjeru koju je nekoć pustošio"

²⁴ i slavile su Boga zbog mene.

POGLAVLJE 2

Zatim nakon četrnaest godina opet uziđoh u Jeruzalem s Barnabom, a povedoh sa sobom i Tita.

² Uziđoh po objavi i izložih im - napose uglednijima - evanđelje koje propovijedam među poganima da ne bih možda, ili da nisam, trčao uzalud.

³ Čak ni Tit, pratilac moj, premda Grk, nije bio prisiljen obrezati se,

⁴ i to radi uljeza, lažne braće, koja se ušuljaše da vrebaju slobodu koju imamo u Kristu Isusu, ne bi li nas učinili robovima.

⁵ Ne, ni načas im nismo popustili, nismo se podložili: da istina evanđelja ostane kod vas!

⁶ A oni koji štogod znače - bili oni što bili, nije mi do toga, Bog ne gleda tko je tko - ti uglednici, uistinu, ništa nisu pridometnuli.

⁷ Nego naprotiv, vidjevši da mi je povjereno evanđelje za neobrezane, kao Petru za obrezane -

⁸ jer Onaj koji je bio na djelu po Petrovu apostolstvu među obrezanima, bio je na djelu i po meni među poganima -

⁹ i spoznavši milost koja mi je dana, Jakov, Kefa i Ivan, smatrani stupovima, pružiše meni i Barnabi desnice zajedništva: mi ćemo među pogane, a oni među obrezane!

¹⁰ Samo neka se sjećamo siromaha, što sam revno i činio.

¹¹ A kad Kefa stiže u Antiohiju, u lice mu se usprotivih jer je zavrijedio osudu:

¹² doista, prije nego stigoše neki od Jakova, blagovao je zajedno s poganima; a kad oni dođoše, počeo se povlačiti i odvajati bojeći se onih iz obrezanja.

¹³ Za njim se povedoše i ostali Židovi te je i Barnaba zaveden tom prijetvornošću.

¹⁴ Ali kad vidjeh da ne hode ravno, po istini evanđelja, rekoh Kefi pred svima: "Ako ti, Židov, poganski živiš, a ne židovski, kako možeš siliti pogane da se požidove?"

¹⁵ Mi smo podrijetlom Židovi, a ne "grešnici iz poganstva".

¹⁶ Ali znamo: čovjek se ne opravdava po djelima Zakona, nego vjerom u Isusa Krista. Zato i mi u Krista Isusa povjerovasmo da se opravdamo po vjeri u Krista, a ne po djelima Zakona jer se po djelima Zakona nitko neće opravdati.

¹⁷ Ako se pak po tome što zaiskasmo opravdati se u Kristu očitovalo da smo i mi grešnici, nije li onda Krist u službi grijeha? Nipošto!

¹⁸ Doista, ako ponovno gradim što sam bio srušio, pokazujem da sam prijestupnik.

¹⁹ Ta po Zakonu ja Zakonu umrijev da Bogu živim. S Kristom sam razapet.

²⁰ Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene.

²¹ Ne dokidam milosti Božje! Doista, ako je opravdanje po Zakonu, onda je Krist uzalud umro.

POGLAVLJE 3

O bezumni Galaćani, tko li vas opčara? A pred očima vam je Isus Krist bio ocrtan kao Raspeti.

2 Ovo bih samo htio doznati od vas: jeste li primili Duha po djelima Zakona ili po vjeri u Poruku?

3 Tako li ste bezumni? Započeli ste u Duhu pa da sada u tijelu dovršite?

4 Zar ste toliko toga uzalud doživjeli? A kad bi doista bilo uzalud!

5 Onaj dakle koji vam daje Duha i čini među vama silna djela, čini li to zbog djela Zakona ili zbog vjere u Poruku?

6 Tako Abraham povjerova Bogu i uračuna mu se u pravednost.

7 Shvatite dakle: oni od vjere, to su sinovi Abrahamovi.

8 A Pismo, predviđevši da Bog po vjeri opravdava pogane, unaprijed navijesti Abrahamu: U tebi će blagoslovljeni biti svi narodi.

9 Tako: oni od vjere blagoslivlju se s vjernikom Abrahamom.

10 Doista, koji su god od djela Zakona, pod prokletstvom su. Ta pisano je: Proklet tko se god ne drži i tko ne vrši svega što je napisano u Knjizi Zakona.

11 A da se pred Bogom nitko ne opravdava Zakonom, očito je jer: Pravednik će od vjere živjeti.

12 Zakon pak nije od vjere, nego veli: Tko ga vrši, u njemu će naći život.

13 Krist nas otkupi od prokletstva Zakona, postavši za nas prokletstvom - jer pisano je: Proklet je tko god visi na drvetu -

14 da u Kristu Isusu na pogane dođe blagoslov Abrahamov: da Obećanje, Duha, primimo po vjeri.

15 Braćo, po ljudsku govorim: već i ljudski valjan savez nitko ne poništava niti mu što dodaje.

16 A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu njegovu. Ne veli se: "i potomcima" kao o mnogima, nego kao o jednomu: I potomstvu tvojem, to jest Kristu.

17 Ovo hoću kazati: Saveza koji je Bog valjano sklopio ne obeskrepljuje Zakon, koji je nastao četiri stotine i trideset godina poslije, i ne dokida obećanja.

18 Doista, ako se baština zadobiva po Zakonu, ne zadobiva se po obećanju. A Abrahama je Bog po obećanju obdario.

19 Čemu onda Zakon? Dometnut je poradi prekršaja dok ne dođe potomstvo komu je namijenjeno obećanje; sastavljen je po anđelima preko posrednika.

20 Posrednika pak nema gdje je samo jedan. A Bog je jedan.

21 Zar je dakle Zakon protiv obećanja Božjih? Nipošto! Jer da je dan Zakon koji bi mogao oživljavati, pravednost bi doista proizlazila iz Zakona.

22 Ali je Pismo sve zatvorilo pod grijeh da se, po vjeri u Isusa Krista, obećano dade onima koji vjeruju.

23 Prije dolaska vjere, pod Zakonom zatvoreni, bili smo čuvani za vjeru koja se imala objaviti.

24 Tako nam je Zakon bio nadziratelj sve do Krista da se po vjeri opravdamo.

25 A otkako je nadošla vjera, nismo više pod nadzirateljem.

26 Uistinu, svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu.

27 Doista, koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste.

²⁸ Nema više: Židov - Grk! Nema više: rob - slobodnjak! Nema više: muško - žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu!

²⁹ Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.

POGLAVLJE 4

Hoću reći: sve dok je baštinik maloljetan, ništa se ne razlikuje od roba premda je gospodar svega:

² pod skrbnicima je i upraviteljima sve do dana koji je odredio otac.

³ Tako i mi: dok bijasmo maloljetni, robovasmo počelima svijeta.

⁴ A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen, Zakonu podložen

⁵ da podložnike Zakona otkupi te primimo posinstvo.

⁶ A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina svoga koji kliče: "Abba! Oče!"

⁷ Tako više nisi rob nego sin; ako pak sin, onda i baštinik po Bogu.

⁸ Onda dok još niste poznavali Boga, služili ste bogovima koji po naravi to nisu.

⁹ Ali sada kad ste spoznali Boga - zapravo, kad je Bog spoznao vas - kako se sad opet vraćate k nemoćnim i bijednim počelima i opet im, ponovno, hoćete robovati?

¹⁰ Dane pomno opslužujete, i mjesece, i vremena, i godine!

¹¹ Sve se bojim za vas! Da se možda nisam uzalud trudio oko vas!

¹² Postanite, braćo, molim vas, kao ja jer i ja postadoh kao vi. Ničim me niste povrijedili.

¹³ Znate: prvi sam vam put za bolesti navješćivao evanđelje.

¹⁴ Svoju kušnju, moje tijelo, niste ni prezreli ni odbacili, nego ste me primili kao anđela Božjega, kao Krista Isusa.

¹⁵ Gdje je sada ono vaše blaženstvo? Svjedočim vam doista: kad bi bilo moguće, oči biste svoje bili iskopali i dali mi ih.

¹⁶ Tako? Postadoh li vam neprijateljem propovijedajući vam istinu?

¹⁷ Oni revnuju za vas, ne časno, nego - odvojiti vas hoće da onda vi za njih revnujete.

¹⁸ Dobro je da se za vas revnuje u dobru uvijek, a ne samo kad sam nazočan kod vas,

¹⁹ dječice moja, koju ponovno u trudovima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama.

²⁰ Htio bih sada biti kod vas, pa i jezik promijeniti, jer ne znam što bih s vama.

²¹ Recite mi vi, koji želite biti pod Zakonom, zar ne čujete Zakona?

²² Ta pisano je da je Abraham imao dva sina, jednoga od ropkinje i jednoga od slobodne.

²³ Ali onaj od ropkinje rođen je po tijelu, a onaj od slobodne snagom obećanja.

²⁴ To je slika. Doista, te žene dva su Saveza: jedan s brda Sinaja, koji rađa za ropstvo - to je Hagara.

²⁵ Jer Hagara znači brdo Sinaj u Arabiji i odgovara sadašnjem Jeruzalemu jer robuje zajedno sa svojom djecom.

²⁶ Onaj pak Jeruzalem gore slobodan je; on je majka naša.

²⁷ Pisano je doista: Kliči, nerotkinjo, koja ne rađaš, podvikuj od radosti, ti što ne znaš za trudove! Jer osamljena više djece ima negoli udana.

²⁸ Vi ste, braćo, kao Izak, djeca obećanja.

²⁹ I kao što je onda onaj po tijelu rođeni progonio onoga po duhu rođenoga, tako je i sada.

³⁰ Nego, što veli Pismo? Otjeraj sluškinju i sina njezina jer sin sluškinje ne smije biti baštinik sa sinom slobodne.

³¹ Zato, braćo, nismo djeca ropkinje nego slobodne.

POGLAVLJE 5

Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i ne dajte se ponovno u jaram ropstva!

² Evo ja, Pavao, velim vam: ako se obrežete, Krist vam ništa neće koristiti.

³ I ponovno jamčim svakom čovjeku koji se obreže: dužan je opsluživati sav Zakon.

⁴ Prekinuli ste s Kristom vi koji se u Zakonu mislite opravdati; iz milosti ste ispali.

⁵ Jer mi po Duhu iz vjere očekujemo pravednost, nadu svoju.

⁶ Uistinu, u Kristu Isusu ništa ne vrijedi ni obrezanje ni neobrezanje, nego - vjera ljubavlju djelotvorna.

⁷ Dobro ste trčali; tko li vas je samo spriječio da se više ne pokoravate istini?

⁸ Ta pobuda nije od Onoga koji vas zove!

⁹ Malo kvasca cijelo tijesto ukvasa.

¹⁰ Ja se uzdam u vas u Gospodinu: vi nećete drukčije misliti. A tko vas zbunjuje, snosit će osudu, tko god bio.

¹¹ A ja, braćo, ako sveudilj propovijedam obrezanje, zašto me sveudilj progone? Onda je obeskrijepljena sablazan križa!

¹² Uškopili se oni koji vas podbunjuju!

¹³ Doista vi ste, braćo, na slobodu pozvani! Samo neka ta sloboda ne bude izlikom tijelu, nego - ljubavlju služite jedni drugima.

¹⁴ Ta sav je Zakon ispunjen u jednoj jedinoj riječi, u ovoj: Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga!

¹⁵ Ako li pak jedni druge grizete i glođete, pazite da jedni druge ne proždrete.

¹⁶ Hoću reći: po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela!

¹⁷ Jer tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela. Doista, to se jedno drugomu protivi da ne činite što hoćete.

¹⁸ Ali ako vas Duh vodi, niste pod Zakonom.

¹⁹ A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost,

²⁰ idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomor, srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja,

²¹ zavisti, pijančevanja, pijanke i tome slično. Unaprijed vam kažem, kao što vam već rekoh: koji takvo što čine, kraljevstva Božjega neće baštiniti.

²² Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrotu, vjernost,

²³ blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona.

²⁴ Koji su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama.

²⁵ Ako živimo po Duhu, po Duhu se i ravnajmo!

²⁶ Ne hlepimo za taštom slavom! Ne izazivajmo jedni druge, ne zaviđajmo jedni drugima!

POGLAVLJE 6

Braćo, ako se tko i zatekne u kakvu prijestupu, vi, duhovni, takva ispravljajte u duhu blagosti. A pazi na samoga sebe da i ti ne podlegneš napasti.

² Nosite jedni bremena drugih i tako ćete ispuniti zakon Kristov!

³ Jer misli li tko da jest štogod, a nije ništa, sam sebe vara.

⁴ Svatko neka ispita sam svoje djelo pa će onda u samom sebi imati čime se dičiti, a ne u usporedbi s drugim.

⁵ Ta svatko će nositi svoj teret.

⁶ Koji se uči Riječi, neka sva dobra dijeli sa svojim učiteljem.

⁷ Ne varajte se: Bog se ne da izrugivati! Što tko sije, to će i žeti!

⁸ Doista, tko sije u tijelo svoje, iz tijela će žeti raspadljivost, a tko sije u duh, iz duha će žeti život vječni.

⁹ Neka nam ne dozlogrdi činiti dobro: ako ne sustanemo, u svoje ćemo vrijeme žeti!

¹⁰ Dakle, dok imamo vremena, činimo dobro svima, ponajpače domaćima u vjeri.

¹¹ Gledajte kolikim vam slovima pišem svojom rukom.

¹² Svi koji se hoće praviti važni tijelom, sile vas na obrezanje, samo da zbog križa Kristova ne bi trpjeli progonstvo.

¹³ Ta ni sami obrezani ne opslužuju Zakona, ali hoće da se vi obrežete da bi se mogli ponositi vašim tijelom.

¹⁴ A ja, Bože sačuvaj da bih se ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet raspet i ja svijetu.

¹⁵ Uistinu, niti je što obrezanje niti neobrezanje, nego - novo stvorenje.

¹⁶ A na sve koji se ovoga pravila budu držali, i na sveg Izraela Božjega - mir i milosrđe!

¹⁷ Ubuduće neka mi nitko ne dodijava jer ja na svom tijelu nosim biljege Isusove!

¹⁸ Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim, braćo! Amen

For other languages please go to www.wordproject.org